

Israels nedtur – 1. Kongebog kap. 12 – 2. Kongebog kap. 17

Tekstens hvem, hvad, hvor:

Forfatter:

- Ukendt
- 1. og 2. Kongebog som egentlig kun er én bog på Hebraisk er skrevet under Israels eksil, af en der har haft adgang til øjenvidneberetninger, hofarkiver og profetisk materiale. Derfor kunne det udmærket være en profet i eksil, der er forfatteren.

Tidspunkt:

- Dækker en periode på lidt over 400 år.
- Det begynder med, at Salomon bliver konge i år 971 f.Kr. og afslutter med at fortælle om Judas eksil i år 586 f.Kr.

Formål:

Historiske:

- At fortælle historien om Israels nedtur efter guldalderen under Kong David og Salomo.
- At gengive en kronologisk beskrivelse af de forskellige konger og deres bedrifter.

Åndelige:

- At tolke begivenhederne i forhold til Guds folks troskab eller utroskab over for hans pagt med dem.
- At tegne et billede af Gud som historierne Gud, der styrer de enkelte akter fra kulisserne, og vejleder hans folk ved hjælp af sine profeter. Men også en Gud, der ind imellem vælger at bruge sine modstandere til at fremme sine formål med sit folk.
- At fortælle profeternes historie der peger frem i mod Jesus.

Opbygning:

Det delte rige Israel og Juda, 1. Kong. 12:1 – 2. Kong. 17

A. Israel og Juda splittes og lever i fiendskab, 1. Kong 12:1-16:22

- Davids rige deles, og deres konger bedømmes, 12:1-14:31
- Kong Abija og Asa af Juda, 15:1-24
- Kong Nadab, Basha, Ela og Zimri af Israel, 15:25-16:22

B. Omris dynasti, 1. Kong. 16:23 – 2. Kong. 10:36

- Omri, Samarias grundlægger og hans søn Akab, 16:23-34
- Profeten Elias og andre profeter, 17:1-22:40
- Joshafat (Juda) indgår fredsftale med Akab (Israel), 22:41-54
- Profeten Elias overdrager til Elisa, 2. Kong. 1:1-2:25
- Akabs slægt og Elias tjeneste, 3:1-8:15
- Joram og Ahazja af Juda, 8:16-29

- Jehu tilintegør Omris dynasti og Baal dyrkelsen, 9:1-10:36

C. Kongerne i Israel og Juda indtil Samarias fald, 2. Kong. 11:1-17:41

- Dronning Ataljas forsøg på at udrydde Davids slægt, 11:1-12:22
- Jehus dynasti og Amasja og Azarja af Juda, 13:1-15:12
- Israels sidste dynastier og Jotam og Akaz af Juda, 15:13-17:6
- Begrundelse for Israels skæbne, 17:7-41

Indhold & Budskab:

Guddommelig ledelse

A. Den åndelige verden er en virkelighed

- Den synlige og usynlige verden (integreret i hinanden), 2K.5:7, 2K.19:25-27
- Gud styrer i al evighed over både den synlige og åndelige verden. (1K.19:9-18)

B. Åndelige ledere bærer stort ansvar

- Introduktion til kongerne
- Kongens rolle var at være Guds repræsentant overfor folket og folkets repræsentant overfor Gud. Han skulle styre landet efter Guds vilje og sikre retfærdighed.
- Nordriget: 19 konger, alle blev bedømt uegnede
- I sidste ende var det ikke de økonomiske, politiske og militære resultater der var afgørende for kongers eftermæle, men deres karakter og lydighed mod Gud. (1K.16:23-26)
- Ledere har indflydelse på andre ikke alene ved deres styre, men også ved deres eksempel. Deres Gudsfrygt og retfærd er med til at styrke folket, mens lav moral og ugudeligt livsførelse har en nedbrydende effekt. (2K.18:5-8, 2K.21:10-16)

C. Elias – forløberen for Messias

- Elias og enken (1K.17:7-24)
- Styrkeprøven på Karmels bjerg (1K.18)
- Elias og Jezabel (1K.19:1-9)
- Elias i sammenhæng med resten af Bibelen: Moses, Johannes Døberen og Jesus.

D. Elisa – peger hen på Jesu mirakuløse tjeneste

- Elisas kaldelse (1K.19:19-21)
- Elias overdrager tjenesten til Elisa (2K.2:1-18)
- Elisa og miraklerne: Sundt vand, enken, død dreng, mad til overs, Na'aman og blindhed.
- Elisa i sammenhæng med resten af Bibelen: Jesus og hans mirakler.

Åndeligt forfald og kompromis

A. At begynde godt er ikke det samme som at slutte godt.

- Eksempler fra kongerækken: Asa, Joash og Azarja.
- For mennesker er: intellekt, viden og velstand vigtigt.
For Gud er: etik, livsførelse og gudsfrygt vigtigt.

B. Et samfund kan opleve åndeligt frafald pga. kompromis

- Det delte rige gav efter for: afguder, ægteskab udenfor Guds folk og alliancer med fremmede magter. (2K.16:5-18, 2K.8:16-19)
- Parallel til vores samfund i dag.
- Vejen ud af kompromiset sker kun ved omvendelse og udryddelse af "offerhøjene/afguderne" i ens liv. (1K.18:36-40)